

VÄNFÖRENINGEN

**KONST
HALLEN
HISHULT** #6-22
www.hishult.com

- #6-22 - Förvandlingen – 5 konstnärer
+ Pro Secundo – 3 konstnärer
- #1-23 - FOTO, även det en diger samling!

Förvandlingen
& Pro Secundo

OM ÅTERBRUK OCH NYTT LIV

29 OKTOBER - **KONST
HALLEN
HISHULT**
11 DECEMBER
2022

www.hishult.com

29 OKTOBER – 11 DECEMBER 2022

Förvandlingen & Pro Secundo

Simon Gran Danielsson, Berit Lindfeldt, Malin Bogholt Tom Bogaard,
Dominika Kemilä + Maggan Ek, Tomas Byström, Björn Wessman

Konsthallen Hishult visar en samlingsutställning, i två delar, med processuell konst som går i dialog med samtiden. Jag har sett värdelös materia bli kulturfetischer, och trauman förvandlas till minneskapslar, och så har gentrifieringen avväpnats.

Förvandlingen och Pro Secundo utgår från lånta fjädrar. Förvandlingen har lånat namn från litteraturen, och är kurerad av Tom Bogaard som gästade konsthallen i en soloutställning 2020. Bogaard har nu tagit fem konstnärer från olika generationer till sin hjälp. Pro Secundo, är ett återbruk av tre av Konsthallens, och Kjell Åke Gustafssons trogna utställare. En konsthall, två utställningar, åtta konstnärer. Alla med olika klangfärger, erfarenheter och ursprung, laddar nu konsthallen med energiska objekt som får väggarna att vibrera av energi.

I förstugan möts vi av Tom Bogaards reptrick. I omsorgen kring strandfynd och bortkastade fiskeredskap har Bogaard, med hjälp av tiden och mödan transformerat skräp till dyrbara kulturfetischer. Jag ser historiens alla exotiska masker i Debris Mask, tunga berättande väggtextilier i Bohus Blues, ikoner och ikoniska oljemålningar utförda i ett material som kommer att överleva oss i tid - det ligger i plastens natur. Går vi riktigt nära syns knutar och smältpunkter, fogar som håller ihop garn och tåg i starka färger. Ibland skymtar nationalsymboler fram bland fibrerna. Under tidig kolonialtid vävdes en blodröd tråd in i den brittiska flottans textilier, tråden var en statusmarkör och ett juridiskt bevismaterial. Nu är uttrycket bevingat, den röda tråden guidar oss i en trakt där inget längre är sig likt, vi anpassar oss och finner nya strategier.

Intill visar Malin Bogholt skulptur och måleri. Dioramor kallar hon verken efter ett historiskt koncept, och med naturmaterial och åldrade ting undersöker Bogholt omvärlden. I arrangemangen

av noggrant utvalda detaljer ur den svenska floran, gärna från den egna trädgården, spelar arvet efter Carl von Linné en central roll. Diorama 2 och Diorama 3 är själfullt animerade - skulpturerna andas formligen. Genom en navelsträng av sladdvindor kommer kraften in från i två hål i väggen och ett fruset ögonblick av processen är illustrerat i olja, Diorama/vikt landskap och Porträtt. Skulpturerna är taktila och bär sinnliga spår av tid och rum. Genom fönstret ut mot Skulpturparken syns den plattspecifikt skapade skulpturpiäsen med libbsticken, som enligt folktron skall försvara oss mot troll.

Det självfulla huserar även i motsatsen till det bekanta, hos det kusliga. Inne i Konsthallen, litet på skradden, balanserar vid sidan av Bogholts upplysande verk, dunklet hos Dominika Kemiläs skulpturer. Inverto 1935-2020 I och III är monokroma skulpturer formade av textilier från överskottslager och jord från platser med ett dramatiskt förflutet. Väggreliernas Terras skrynkliga linnelakan illustrerar ett förflutet ögonblick. Med sin egen kropp som redskap exploaterar Dominika Kemilä sin historia, och av negativt laddat material skapar hon stillsamma och vidunderligt vackra konstverk. Likt Kafkas egensinniga berättelser, visar Kemiläs historiska palimpsest på den allmängiltighet som kroppsliga erfarenheter bär på. De hemlighetsfulla minneskapslarna må vara hermetiskt förseglade och slutna till sin form, men i släpljuset skymtar spåren efter unika kroppar med en kollektiv erfarenhet.

Anonyma spår men efter en annan form av kollektiv erfarenhet präglar Simon Gran Danielssons urbana konst. I rummet under Plan 2 undersöker Danielsson värdeperspektiven som finns i uttryck som utanförskap och gentrifiering. Rummet är en kärleksförklaring till förorten och den subkulturella estetik som föds här. I Gatans lag och direktiv

I-IV sätts den fysiska upplevelsen av gatan i fokus. Foton tagna på bakgator och vägbyggen pekar ut spontana mänskliga handlingar där soptunnorna skvallrar om mänsklig aktivitet, och plötsligt syns mänsklig värme och kreativitet överallt. Skulpturen De tackar jag för av byggnadsmaterial med två avgjutna händer, framsträckta i ett s.k. lågaffektivt bemötande. Här har en iscensatt miljö ersatt bilden på kroppen och ansiktet. Tiggargesten är vanlig i konsthistoriens ikonologiska skafferi, Danielsson återbrukar en blick på konst som så länge har varit knuten till ägande och värde. Den som kikar in här bjuds på mycket humor och ömhet.

På vår väg mot Vita rummet möter vi skulpturen Nos av Berit Lindfeldt. Hängande från konsthallens tak, en kon av svart gummi och järn, där spetsen nästan nuddar marken. Är den massiv? Om inte så, visar den hur vi kan se på världen inifrån - kikar vi uppåt ser vi taket eller himlavalvet och kan fantisera över skapelsen, och tittar vi nedåt smalnar blicken till en liten, exakt punkt. Framifrån ser vi en strikt triangulär form som styr tanken mot Duchamps mest ikoniska och proto-processuella verk. Readymades började hon skapa efter en resa utan bagage och fick då ta det som fanns tillhands. Sedan dess är hon en hängiven samlare med ett lika stort mått av tålmod som erfarenhet, och det är tiden som fyller föremålen med innehåll. I Löpare av avslagna stolsben är det mellanrummen som lever, precis som i sitsarna Biktstol eller dukarna i Bordets berättelse. Det är med absolut gehör och träffsäkerhet som Lindfeldt klär av samtiden, hennes skulpturer förbinder klarsynt både stora och små historiska skeenden. Lindfeldt läser luckorna och mellanrummen som fan läser bibeln och jag har aldrig någonsin träskigt i hennes sällskap.

Nu går vi upp mot Plan 2 och får möta utställningens andra del, Pro Secundo, som är kurerad av Kjell Åke Gustafsson. Tomas Byström, Maggan Ek och Björn Wessman, tre väldigt olika konstnärstemperament, har fått i gemensamt uppdrag att blicka bakåt för att se framåt. Vi behöver inte alltid gräva så djupt för att förstå vår belägenhet. Maggan Ek tar grepp på det överraskande moment som uppstår när något gammalt och slängt plötsligt får spela

huvudrollen. Hennes återbruk av bl.a stolar, Vanitas, och kläder, ME, låter bäraren bli en del av ett glittrande allkonstverk. Ek använder sig ofta av lägre kulturellt material som hon lyfter fram och undersöker. I greppet vänder hon elegant på efemära begrepp som värde, stil, känsla och mode. Tomas Byström gräver formligen där han står när han plockar bland minnena i den egna ateljén. Här väljer han alster från sina tidigare utställningar här på Konsthallen, som Boring Background. Vågar man öppna Pandoras ask och minnas och återuppleva känslan? Hur har vi förändrats? Det repetitiva mönstret från närgångent granskande av textilier och väggputs har idag blivit utblickande landskapskartor. Byström har gått från ett lätt självvironiskt detaljfokus till en mer överseende blick på sig själv, och omvärlden, i The World Wide Web. Även Björn Wessmans bidrag till utställningen handlar om återbruk, men kommer med en liten knorr. Kjell Åke berättar: "En gäst kom in med en liten målning för att fråga mig om värdet. Jag hade inte mycket att erbjuda utan kunde inte sträcka mig längre än till ringa, max 100:-. Det slutade med att gästen lämnade kvar målningen, som blev stående några dagar i "receptionen". Strax efter så hade vi Finissage för utställningen och Björn Wessman var där. Jag tog fram målningen och undrade om han inte kunde måla om den och då kunde han få vara med på årets sista utställning som handlade om återbruk – en kul gest som resulterade i den utställda målningen." Sinclair "Stigar över heden" från 1949 fick i Wessmans förtrollning en ny titel – Åminne.

Att berätta om sin samtid med hjälp av avlagt material. Att gräva där vi står, och att se det osynliga. Ta hand om minnena och låta dem forma sig själv. Släppa taget ibland, plötsligt se något glimma till och lysa där det tidigare bara låg något avlagt och fult. I ord som retro, återbruk, kökkenmöddingar och secondhand kan vi läsa att nutidsmänniskan ser värden i det avlagda. Kanske för att vi måste, måhända för att vi kan, men gemensamt för vår tid är att vi plötsligt ser storheten och möjligheterna i de platser, ting och material som en gång har kallats förbrukade.

av Petra Borgcrantz

Advent 2022 – som catering eller på Konsthallen/Gästgivaregården

Till allas glädje börjar vår vardag, våra rutiner och våra traditioner så säkert hitta tillbaka till det som vi tidigare upplevde som normalt.

Vi hoppas att åter kunna locka ut upplevelselystna gäster till mat- och konstupplevelser under denna höst och vinter, så som vi alltid önskat göra. Vi fortsätter även i år med Catering, som varit uppskattad under de senare åren.

När det gäller serveringen av vår Adventsmåltid, gör vi det i år på ett säkert och tryggt sätt – som tallriksservering, ingen buffé. Läcker blir det – det lovar vi! Det här hade vi tänkt att servera:

Tallrik 1: Husets enbärrsill • Löksill • Inlagd stekt stömming • Jansons frestelse • Chiligravad Lax med hovmästarsås • goda Ägg • Vörtbröd & prästost.

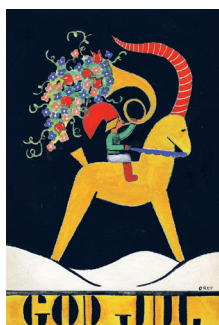
Tallrik 2: Gravad ryggbiff • Rödkålssallad med aprikos • Kumminrökt fläskfilé • Grönkål • Julskinka med hemlagad senap • Cognacsköttbullar • Magdas Lökdolmar • Gratinerat svartbröd med briost.

Tallrik 3: En bit god gorgonzola • Inlagda päronklyftor • vårt egna rödbetsknäcke

Från café: Kaffe med ingefärspepparkakor och läckra praliner

Vegetariskt: Samtliga "Tallriker" finns också som (fisk-) vegetariska.

Fredagar 25 NOV, 2 & 9 DEC, endast catering

Lördagar 26/11, 3 & 10/12
kl 15-19⁰⁰

Söndagar 27/11, 4 & 11/12
kl 13-16⁰⁰

Pris 420:-/p

När det gäller catering för Adventsmåltiden så gäller förhandsbokning minst 3 dagar i förväg och minimum 2 personer.

Vid funderingar om öppettider, vad som gäller för servering på andra tider, saker som vi skulle kunna hjälpa till med – Ring eller sms, 0706-230321 (ingen telefonsvarare) eller gärna på mail konsthallen@hishult.com, så skall vi göra vårt yttersta för att hjälpa till!

Mycket välkomna och så önskar vi Er alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Bokningar görs till:
konsthallen@hishult.com • 0703-150321

Fotografier

Som brukligt så startar vi året med en fotoutställning. Denna gång en samling som tillängnas "Slumpen", om man får tro utställningskuratorn Thomas Wågström! Medverkar gör Anders Petersen, Eva Lövdahl, Dawid, Jan Håfström, Petra Gipp, Johan Strindberg, Johan Willner och Kenneth Gustavsson – detta ser vi med fram emot!

© Anders Petersen – skiss för Paris exhibition 2021

Kära Vänner – Dags för medlemslotteri

Vecka 50 är det dragning och alla som vill delta måste ha ett giltigt medlemskap den 11 dec.

Om Ert medlemskap är giltigt ser Ni på medlemskortets etikett (400:- alt 550:- + år & månad = giltigt till och med)

Medlemskap som årets julklapp!

–räcker ett helt år :-) Maila uppgifterna till konsthallen@hishult.com, så skickar vi presentkort.

Förnya medlemskapet i vänföreningen

med 12 nya månader. Betala in avgiften till **BG 823-7943**. Från utlandet, se hemsidan **1 person = 400:- för familj 550:-**

OBS! Ange alltid för vem/vilka som betalningen gäller + aktuell e-post & telefon – VIKTIGT!